

Dorífor

-Obra: Dorífor

-Autor: Policleto el Vell

-Cronologia: Aproximadament entre el 480 i el 420 aC

-Localització: Museo Archeologico Nazionale a Nàpols

-Context històric: època clàssica Durant les guerres mèdiques l'Acròpolis d'Atenes va quedar destruïda i es va començar a reconstruir. Després de les guerres mèdiques Atenes lidera la Lliga de Delos, màxima esplendor d'Atenes. Atenes gasta diners en obres públiques per demostrar el seu poder, la seva grandesa. Després s'iniciaren les guerres del Peloponès que va ser l'enfrontament de les diferents polis gregues contra la supremacia d'Atenes. Totes les ciutats gregues van passar a ser sotmeses a un rei de Macedònia anomenat Felip (338 aC) pare d'Alexandre el Gran.

El seu autor, Policleto, és el creador del cànon de bellesa (segons el qual l'alçada total ha de ser equivalent a set vegades el cap)

Anàlisi formal

-Material: La original era de bronze i la còpia de marbre

-Tècnica: La original era fosa a la cera perduda i la còpia talla

-Forma: Exempte

-Tipologia: Dempeus

-Descripció: Home jove, (atleta) dret i nu i idealitzat amb un braç abaixat i l'altre mig apujat (el braç que porta aixecat representa que sostenia una llança) caminant. L'original de bronze no portava el suport que porta la còpia en marbre.

-Composició: la figura té *contrapposto* i té el cànon de bellesa que el mateix Policleto va elaborar i que va ser tan seguit, el cànon anàtom ic perfecte. Està representat caminant, acaba de recolzar el peu dret i es disposa a aixecar l'esquerre que tot just toca a terra amb la punta. L'escultura es regeix per l'equilibri entre

membres tensos i membres distesos: al costat dret, el braç penja relaxat, mentre que la cama sosté el pes del cos; a l'esquerra, el braç es mostra en tensió i la cama flexionada, contraposició entre una part en tensió i una relaxada .

Pensada per ser vista frontalment. El cos està molt treballat sobretot a la part del tors i els cabells ja no són geomètrics sinó més detallats

verticalitat

-Expressivitat: Té una cara poc expressiva,.Rostre seré, decantat una mica cap a la dreta, camina relaxat

-Moviment: Representa que està caminant, moviment suau però no és estàtic, mostra moviment

-Llum: Es reparteix uniformement per tot el cos, no hi ha clarobscur.

-Monocroma o policroma: Monocroma

Anàlisi estilístic

-Estil: Grec clàssic

-Característiques de l'estil:

- Escultura idealitzada
- Ús del *contrapposto*
- Braços desenganxats del cos (tot i que un braç està enganxat per tal que s'aguanti l'escultura, en l'original no ho estava)
- Ús del cànon i proporció (tot elaborat a partir de càlculs matemàtics)
- Naturalitat
- Rostres serens
- Moviment en front la rigidesa de l'arcaic
- Recerca de la perfecció

-Antecedents: Escultures arcaiques

-Influències posteriors: Període clàssic, hel·lenístic, renaixement i neoclassicisme.

Funció i significat

-Interpretació: Representa un atleta que es prepara per fer la prova del llançament de javelina. Jove, perfecte... idealitzat...

Políctet considerava que aquesta obra era la que millor mostrava el cànon de proporcions del cos humà. El cànon no només es segueix pel cos sinó també pel rostre que s'havia de dividir en tres parts iguals. La versió original en bronze de l'obra no s'ha conservat i es coneix per les còpies romanes.

-Funció: És la representació de l'ideal de bellesa , preocupació de les classes altes per l'aspecte físic. Funció estètica, per decorar un espai concret